



The Holy See

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA AUDIENCJA GENERALNA 30 marca 2016

r. **[Multimedia]**

Bóg jest większy od naszego grzechu

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Dzisiaj kończymy katechezy na temat miłosierdzia w Starym Testamencie, rozważając Psalm 51., nazywany *Miserere*. Jest to modlitwa pokutna, w której prośba o przebaczenie jest poprzedzona wyznaniem winy i w której osoba modląca się, pozwalając oczyścić się miłością Pana, staje się nowym stworzeniem, zdolnym do posłuszeństwa, stałości ducha i szczerego uwielbienia.

«Tytuł», jaki starożytna tradycja żydowska nadała temu Psalmowi, nawiązuje do króla Dawida i jego grzechu z Batszebą, żoną Uriasza Chittyty. Dobrze znamy tę historię. Król Dawid, powołany przez Boga, aby paść lud i prowadził go drogami posłuszeństwa Prawu Bożemu, sprzeniewierza się swojej misji i dopuściwszy się cudzołóstwa z Batszebą, każe zabić jej męża. Ciężki grzech! Prorok Natan unaocznia mu jego winę i pomaga mu ją uznać. Jest to chwila pojednania z Bogiem przez wyznanie swojego grzechu. Dawid okazuje się tutaj pokorny, wielki!

Osoba modląca się tym Psalmem jest zachęcana, by miała te same uczucia skruchy i ufności w Bogu, jakie żywił Dawid, gdy się opamiętał, i chociaż był królem, upokorzył się, nie lękając się wyznać winę i ukazać Panu swoją nędzę — był jednak przekonany o pewności Bożego miłosierdzia. A to, co uczynił, nie było grzechem błahym, drobnym kłamstwem: popełnił cudzołóstwo i zabójstwo!

Psalm rozpoczyna się następującymi słowami błagania:

«Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości, / w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość! / Obmyj mnie zupełnie z mojej winy / i oczyść mnie z grzechu mojego!» (w. 3-4).

Prośba skierowana jest do Boga miłosierdzia, aby poruszony miłością tak wielką, jak miłość ojca

lub matki, zmiłował się, to znaczy przebaczył, okazał swoją łaskawość z życzliwością i zrozumieniem. Jest to żarliwe wzywanie Boga — jedyne, który może uwolnić od grzechu. Posłużono się tutaj obrazami bardzo plastycznymi: wymaż, obmyj mnie, oczyść mnie. W tej modlitwie przejawia się prawdziwa potrzeba człowieka: jedyną rzeczą, której naprawdę potrzebujemy w życiu, jest uzyskanie przebaczenia, uwolnienie od zła i jego śmiertelnych skutków. Niestety, życie sprawia, że wiele razy doświadczamy tych sytuacji; i to przede wszystkim w nich musimy ufać miłosierdziu. Bóg jest większy od naszego grzechu. Nie zapominajmy o tym: Bóg jest większy od naszego grzechu! «Ojcze, nie potrafię tego powiedzieć, popełniłem wiele, wiele grzechów, ciężkich!». Bóg jest większy od wszystkich grzechów, jakie jesteśmy w stanie popełnić. Bóg jest większy od naszego grzechu. Czy powiemy to razem? Wszyscy razem: «Bóg jest większy od naszego grzechu!». Jeszcze raz: «Bóg jest większy od naszego grzechu!». Jeszcze raz: «Bóg jest większy od naszego grzechu!». A Jego miłość jest oceanem, w którym możemy zanurzyć się bez obawy, że zostaniemy pochłonięci: dla Boga przebaczenie oznacza danie nam pewności, że On nas nigdy nie opuszcza. Niezależnie od tego, co moglibyśmy sobie zarzucić, On jest jeszcze — i zawsze — większy od wszystkiego (por. 1 J 3, 20), gdyż Bóg jest większy od naszego grzechu.

W tym sensie ktoś, kto modli się tym Psalmem, szuka przebaczenia, wyznaje swoją winę, a uznając ją, oddaje hołd sprawiedliwości i świętości Boga. A potem prosi jeszcze o łaskę i miłosierdzie. Psalmista powierza się dobroci Boga, wie, że Boże przebaczenie jest w najwyższym stopniu skuteczne, ponieważ stwarza to, co mówi. Nie ukrywa grzechu, ale go niszczy i wymazuje; a usuwa go właśnie u korzenia, nie tak jak robią to w pralni, gdy przynosimy ubranie i wywabiają plamę. Nie! Bóg usuwa nasz grzech właśnie u korzenia, całkowicie! Dlatego penitent znów staje się czysty, usunięte są wszelkie plamy, a on teraz jest bielszy od nieskażonego śniegu. Wszyscy jesteśmy grzesznikami. Czy to prawda? Jeśli ktoś z was nie czuje się grzesznikiem, niech podniesie rękę... Nikt! Wszyscy nimi jesteśmy.

My, grzesznicy, dzięki przebaczeniu stajemy się nowymi stworzeniami, wypełnionymi duchem i pełnymi radości. Teraz zaczyna się dla nas nowa rzeczywistość: nowe serce, nowy duch, nowe życie. My, grzesznicy, którzy uzyskaliśmy odpuszczenie grzechów, którzy przyjęliśmy Bożą łaskę, możemy nawet pouczać innych, by nie grzeszyli więcej. «Ależ Ojcze, jestem słaby, upadam, upadam». «Jeśli upadasz, powstań! Powstań!» Co robi dziecko, gdy się przewraca? Podnosi rękę do mamy, do taty, aby je podnieśli. Uczyńmy to samo! Jeśli popadasz z powodu słabości w grzech, podnieś rękę: Pan ją ujmie i pomoże ci wstać. Taka jest godność przebaczenia Boga! Godność, którą daje nam przebaczenie Boga, jest godnością, która nas podnosi, zawsze stawia na nogi, ponieważ On stworzył mężczyznę i kobietę, aby stali na nogach.

Psalmista mówi:

«Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste / i odnów w mojej piersi ducha niezwykłego! / (...) Chcę nieprawych nauczyć dróg Twoich / i nawrócą się do Ciebie grzesznicy» (w. 12. 15).

Drodzy bracia i siostry, przebaczenie Boga jest tym, czego potrzebujemy wszyscy, i jest ono najwspanialszym znakiem Jego miłosierdzia. Darem, jakim każdy grzesznik, któremu odpuszczono grzechy, ma dzielić się z każdym napotkanym bratem i siostrą. Wszyscy ci, których Pan postawił obok nas, członkowie rodziny, przyjaciele, koledzy, parafianie... wszyscy oni, podobnie jak my, potrzebują Bożego miłosierdzia. Wspaniałe jest poczucie, że nam przebaczone, ale także ty, jeśli chcesz, by ci przebaczone, ze swej strony przebaczej. Przebaczej! Niech Pan, za wstawiennictwem Maryi, Matki Miłosierdzia, pozwoli nam być świadkami Jego przebaczenia, które oczyszcza serce i przemienia życie. Dziękuję.

Do Polaków:

Serdecznie pozdrawiam polskich pielgrzymów. Drodzy bracia i siostry, przebaczenie Boga jest tym, czego potrzebujemy wszyscy, i jest ono największym znakiem Jego miłosierdzia. Wszyscy jesteśmy grzesznikami i potrzebujemy miłosierdzia. Wszyscy też jesteśmy wezwani, abyśmy przebacząc innym, stawali się świadkami miłosierdzia. Niech Maryja, Matka Miłosierdzia, wyprasza nam tę łaskę u zmartwychwstałego Pana. Niech wam Bóg błogosławi!